

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Karla Kudláčka ve věci **žalobce S. T., zastoupeného JUDr. Jarmilou Černou, advokátkou**, se sídlem Sladkovského 484, 530 02 Pardubice, proti **žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.8.2011, č.j. KrÚ – 52552/92/2011/OMSŘ/Dr,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8.8.2011, č.j. KrÚ – 52552/92/2011/OMSŘ/Dr, s e pro vady řízení **z r u š u j e a v ě c s e v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** nahradit žalobci k rukám jeho zástupkyně, JUDr. Jarmily Černé, advokátky, náklady řízení ve výši **8 760,- Kč** do **60 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8.8.2011, č.j. KrÚ – 52552/92/2011/OMSŘ/Dr, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil napadené rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „stavební úřad“) ze dne 26.4.2011, č.j. MmP 29361/2011, kterým byla dodatečně povolena stavba „Přístavba a stavební úpravy domu č.p. 66“ na pozemcích parc. č. st. 95 a p. p. č. 146/58 v katastrálním území Srnojedy.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, kterou se domáhal jeho zrušení a též zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro nezákonnost bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) a § 78 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a náhrady nákladů soudního řízení. Námitky žalobce soud pro přehlednost shrnul v následujících žalobních bodech:

1. Řízení o dodatečném povolení stavby bylo limitováno řízením, které bylo rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 19.4.2010, č.j. MmP 27428/2010, ve znění rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2010, č.j. KrÚ – 48732/111/2010/OMSŘ/Dr, obnoveno. Původní řízení bylo zahájeno na základě žádosti vlastníků stavby ze dne 15.6.2004 a bylo zakončeno rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 14.11.2005, č.j. OSS 334/04/05/Kr-3, jímž bylo nařízeno odstranění stavby: „Přístavba verandy, stavební úpravy v rozsahu osazení dvou oken do stávající části objektu (1 kus do štitové zdi a 1 kus do obvodové stěny směrem na sousední pozemek p. č. 146/57) a komínu v přístavěné levé části verandy“ Srnojedy, V Zahrádkách 66, na pozemku st. p. 95, parc. č. 146/58, v katastrálním území Srnojedy. Žalovaný svým rozhodnutím nyní potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu, které se vymyká původnímu předmětu obnoveného řízení. Řízení o dodatečném povolení stavby lze zahájit podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb. pouze na žádost stavebníka v rámci řízení o odstranění stavby, přičemž stavební úřad nesmí žádným způsobem modifikovat stavebníkovu žádost. V projednávané věci však stavební úřad rozhodl o dodatečném povolení stavby, ohledně které v roce 2004 nebyla žádost podána, tedy postupoval v rozporu se zákonem. Žalovaný pak tento nezákonný postup ignoroval. To, že žalobce takovou námitku v odvolání neuplatnil, není rozhodující, neboť podle § 89 odst. 2 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), lze odvoláním napadené rozhodnutí přezkoumat i nad rámec odvolacích námitek.
2. Stavební úřad nepostupoval v souladu s § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb. V rozhodnutí stavební úřad dostatečně neodůvodnil, proč dospěl k závěru, že uskutečněním stavby nejsou ohroženy veřejné zájmy, tedy že stavba je v souladu s územní plánovací dokumentací, a nejsou nepřiměřena omezena či ohrožena práva a oprávněné zájmy účastníků řízení. Žalobce přitom opakovaně poukazoval na narušení pohody svého bydlení, zejména v souvislosti s nedodržením odstupových vzdáleností. Stavební úřad byl povinen uvést konkrétní úvahy, proč z jeho pohledu k narušení pohody bydlení nedošlo, nikoliv uvádět pouze obecné proklamace. Do doby neoprávněné stavby nebyla v severozápadní části domu č.p. 66 žádná okna a na domu byl umístěn jiný komín odpovídající rekreačnímu objektu. S novým komínem došlo ke změně topného systému odpovídající užívání domu jako domu obytného. Stavební úřad rovněž přezkoumatelným způsobem neodůvodnil soulad stavby s obecnými technickými požadavky na výstavbu.
3. Stavební úřad i žalovaný porušily ust. § 68 ve spojení s § 18 odst. 2 správního řádu, neboť ve svých rozhodnutích neoznačily účastníky řízení datem narození.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 13.12.2011, kterým navrhl její zamítnutí.

Žalovaný nejprve popsal historii případu.

K jednotlivým žalobním bodům se pak vyjádřil následovně:

1. Obnovené řízení bylo vedeno o původní žádosti ze dne 15.6.2004, rozhodováno bylo na podkladě projektové dokumentace zpracované v roce 2004 a v souladu s § 190 odst. 3 nového stavebního zákona bylo postupováno podle příslušných ustanovení zákona č. 50/1976 Sb.

2. Bylo dostatečně posouzeno a odůvodněno, proč nejsou stavbou ohroženy veřejné zájmy a proč je stavba v souladu s obecnými technickými požadavky na výstavbu. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vyjádřil rovněž k souladu stavby s územně plánovací dokumentací, věnoval se i žalobcem namítanému narušení pohody bydlení, rozporu s vyhláškou č. 137/1998 Sb. a nedodržení odstupových vzdáleností.
3. Ust. § 68 správního řádu ukládá správnímu orgánu uvést ve výrokové části přesné označení účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, tedy u fyzických osob včetně data narození (viz § 18 odst. 2 správního řádu). Rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného ve výrokové části obsahují označení účastníků řízení dle citovaných ustanovení, tedy včetně data narození.

V dalším pak žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou ze dne 5.1.2012, kdy setrval na svých žalobních námitkách, přičemž zdůraznil, že dodatečně povolena byla stavba odlišná z kvalitativního i kvantitativního hlediska od stavby, o jejíž dodatečné povolení bylo žádostí ze dne 15.6.2004 žádáno, a že odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k namítanému narušení pohody bydlení a nesouladu stavby s územně plánovací dokumentací je nedostatečné. Ohledně projektové dokumentace pak žalobce uvedl, že již po jejím předložení v roce 2004 poukazoval na zásadní rozpory mezi ní a skutečným stavem.

O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, když oba účastníci s tímto výslovně souhlasili (žalobce podáním ze dne 7.11.2011 a žalovaný podáním z téhož dne). Soud přitom v souladu s § 75 s.ř.s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, tj. ze stavu k datu 8.8.2011, kdy bylo napadené rozhodnutí žalovaného vydáno.

Ze správního spisu soud zjistil, že původní řízení o odstranění stavby bylo zahájeno na základě podnětu žalobce stavebním úřadem z moci úřední oznámením ze dne 27.11.2000, přičemž stavba, o jejíž odstranění se jednalo, byla vymezena jako „přístavba verandy včetně osazení oken a vybudování komína u č.p. 66 v Srnojedech parcelní číslo st. 95 v k.ú. Srnojedy“. Žádostí, doručenou stavebnímu úřadu dne 15.6.2004, požádali právní předchůdci současné vlastnice domu č.p. 66, pan P. P. a paní K. L., o dodatečné povolení stavby podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona číslo 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „původní stavební zákon“ nebo „zákon č. 50/1976 Sb.“). Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 14.11.2005, č.j. OSS 334/04/05/Kr-3, které nabylo právní moci dne 16.12.2005, bylo nařízeno odstranění stavby, když stavba byla ve výroku tohoto rozhodnutí specifikována jako: „Přístavba verandy, stavební úpravy v rozsahu osazení dvou oken do stávající části objektu (1 kus do štítové zdi a 1 kus do obvodové zdi směrem na sousední pozemek p.č. 146/57) a komínu v přístavěné levé části verandy, Srnojedy, V Zahrádkách č.p. 66 na pozemku st. p. 95, parc. č. 146/58 v katastrálním území Srnojedy“ s tím, že obsahuje „přístavbu verandy, včetně komínu umístěného v přístavěné levé části verandy, stavební úpravy v rozsahu osazení dvou oken do stávající části objektu (jedno okno do štítové zdi a druhé okno do obvodové zdi směrem do zahrady ve vlastnictví pana S.T.)“. Žádostí ze dne 8.7.2007 požádala paní N.o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím o nařízení odstranění stavby z důvodu vyjití najevo nových, dříve neznámých, důkazů. V rámci řízení o žádosti o obnovu řízení bylo mimo jiné provedeno dne 3.9.2009 místní šetření, při kterém byl zjištěn

skutečný rozsah a podoba neoprávněné stavby a tyto byly zachyceny v příloze protokolu z místního šetření. Stavební úřad vyšel z vlastního vyjádření paní Novákové, která potvrdila osazení dvou oken, komín v levé části verandy a přístavbu levé a pravé části verandy o rozměrech 2,4 m na 2,06 m. Rozhodnutím ze dne 19.4.2010 stavební úřad žádosti paní Novákové vyhověl a povolil obnovu řízení vedeného podle § 88 odst. 1 písm. b) původního stavebního zákona a ukončeného pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 14.11.2005. Jeho rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 31.8.2010, č.j. KrÚ-48732/111/2010/OMSŘ/Dr. Oznámením ze dne 10.1.2011 stavební úřad oznámil zahájení řízení o žádosti ze dne 15.6.2004 o dodatečné povolení stavby „Přístavba verandy, stavební úpravy v rozsahu osazení dvou oken do stávající části objektu (1 kus do štítové zdi a 1 kus do obvodové stěny směrem na sousední pozemek p. č. 146/57) a komínu v přístavěné levé části verandy, Srnojedy, V Zahrádkách č.p. 66, na pozemku st. p. 95, parc. č. 146/58, v katastrálním území Srnojedy, kdy stavba obsahuje dvě části přístavby verandy o půdorysných rozměrech 2,4 x 2,06 m, stavební úpravy stávající verandy včetně komínu umístěného v přístavěné levé části verandy a stavební úpravy v rozsahu osazení dvou oken do stávající části objektu (jedno okno do štítové zdi a druhé okno do obvodové zdi směrem do zahrady ve vlastnictví pana S. T.“. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 26.4.2011, č.j. MmP 29361/2011, které bylo následně potvrzeno napadeným rozhodnutím žalovaného, byla dodatečně povolena stavba: „Přístavba a stavební úpravy domu č.p. 66 na pozemku parcelní číslo stavební 95 a pozemku parcelní číslo 146/58 v k.ú. Srnojedy, kdy stavba obsahuje přístavbu verandy s kuchyňkou o rozměru 2 x 2,5 m na severovýchodní straně a přístavbu rozměru 2 x 2,5 m užívanou jako koupelnu na jihovýchodní straně domu č.p. 66, stavební úpravy spočívající ve vestavbě komínu v koupelně a stavební úpravy dispozičního propojení původní verandy s novou verandou a kuchyňkou a stavební úpravy v rozsahu osazení dvou oken do stávající části objektu (jedno okno do štítové zdi a druhé okno do obvodové zdi v severozápadní části domu)“. Z rozhodnutí obou správních orgánů jednoznačně vyplývá, že při posuzování stavby postupovaly podle původního stavebního zákona, tedy zákona č. 50/1976 Sb.

Ve vztahu k jednotlivým žalobním bodům dospěl soud k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Ad 1.

Pokud se týká žalobcem namítaného překročení předmětu původního řízení o odstranění stavby, soud se se žalobcem neztotožňuje. Řízení o odstranění neoprávněné, tj. bez příslušného stavebního povolení či ohlášení stavebnímu úřadu postavené, stavby bylo od počátku vedeno ohledně přístavby verandy, osazení dvou oken a nového komína, přičemž při vymezení předmětu řízení bylo vycházeno prvotně ze skutečností sdělených žalobcem, z jím popsanych neoprávněných zásahů do původního domu č.p. 66, jak byly označeny např. při výkonu státního stavebního dohledu konaného dne 21.11.2000. Původní řízení bylo komplikováno neexistencí dokumentace a tedy ztíženým zjišťováním původní podoby domu č.p. 66 a následných neoprávněných stavebních úprav (mimo jiné i z tohoto důvodu byla původní dvě rozhodnutí stavebního úřadu žalovaným zrušena a potvrzeno bylo až rozhodnutí třetí, ze dne 14.11.2005), postupně byl předmět řízení, tzn. podoba neoprávněné přístavby verandy a neoprávněných stavebních úprav spočívajících v osazení dvou oken a vybudování komína v levé části verandy, zpřesňován. Ke zpřesnění došlo i v rámci řízení o povolení obnovy řízení a konečně též v obnoveném řízení. Ze správního spisu je však zcela zřejmé, a

ostatně to vyplývá i z jednotlivých rozhodnutí, že předmět řízení byl, jak již soud uvedl, toliko zpřesněn. Současné rozhodnutí stavebního úřadu potvrzené napadeným rozhodnutím žalovaného se v otázce předmětu nijak nevymyká předmětu původního řízení. Došlo pouze k přesnějšímu vymezení neoprávněných stavebních zásahů, když se stále jedná o neoprávněně (bez stavebního povolení či ohlášení stavebnímu úřadu) provedenou přístavbu verandy a uskutečněné stavební úpravy spočívající v osazení dvou oken a nového komína v levé části verandy.

První žalobní bod tedy soud shledává nedůvodným.

Ad 2.

Podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada, kdy rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. V této souvislosti však musí soud zdůraznit následující: Soud se meritorně může zabývat přezkumem žalovaného rozhodnutí jediné v případě, že rozhodnutí správního orgánu je přezkoumatelné. Jedním ze zákonných důvodů pro zrušení rozhodnutí je vada řízení zahrnující nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Takový postup je v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) možný tehdy, pokud v žalovaném rozhodnutí nejsou řešeny vedle otázek skutkových a právních, kterých se týká uvedená nepřezkoumatelnost, ještě jiné další oddělitelné skutkové a právní otázky přezkoumatelným způsobem, má-li jejich řešení význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19.2.2008, č.j. 7Afs 212/2006-74). Pokud rozhodnutí správního orgánu trpí uvedenou vadou, když neobsahuje zákonné důvody pro vydání rozhodnutí a je tedy nepřezkoumatelné, přičemž v žalovaném rozhodnutí nejsou řešeny vedle otázek skutkových a právních ještě další jiné oddělitelné skutkové a právní otázky, má-li jejich řešení význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci, nemůže krajský soud nahrazovat činnost správního orgánu, tedy dodatečně odůvodňovat za něj jeho rozhodnutí tak, aby bylo přezkoumatelné. Přezkoumatelné rozhodnutí správního orgánu nezahrnuje jen případy, kdy je toto rozhodnutí srozumitelné, nebo že obsahuje skutkové a právní závěry týkající důvodů pro vydání rozhodnutí, ale že obsahuje i rozhodovací důvody opatřené o skutečnosti v řízení zjišťované, případně zjištěné v souladu se zákonem. Pokud se naopak jedná o případ, kdy správní orgán opře rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, tak se jedná o vadu rozhodnutí zahrnující nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek NSS ze dne 4.12.2003, č.j. 2Ads 58/2003-75, uveřejněný ve Sbírce rozhodnutí NSS č. 133/2004, jenž se týká sice nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozsudků správních soudů zjištěné jako vady řízení NSS v řízeních o kasačních stížnostech, ale lze je mutatis mutandis aplikovat i na přezkum rozhodnutí správních orgánů správními soudy v řízeních o žalobách proti těmto rozhodnutím).

V projednávané věci soud zjistil, že v obnoveném řízení stavební úřad postupoval podle původního stavebního zákona, tedy podle právní úpravy účinné v době původního řízení o odstranění stavby, které bylo pravomocně ukončeno dne 16.12.2005. Zákon č. 50/1976 Sb. ovšem byl nahrazen zákonem novým, konkrétně zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „nový stavební zákon“ nebo též „zákon č. 183/2006 Sb.“), který nabyl účinnosti dne 1.1.2007. Podle § 190 odst. 3 nového stavebního zákona se

řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou čtyř taxativně vypočtených typů řízení, která však na projednávanou věc nedopadají. Stavební úřad i žalovaný vycházely z toho, že povolení obnovy řízení mělo za následek pokračování v původním řízení a tedy je třeba postupovat podle dosavadní právní úpravy, tj. původního stavebního zákona včetně prováděcích předpisů k němu se vztahujících. Tento názor je však mylný. Řízení o odstranění stavby zahájené v roce 2000, v jehož rámci byla řešena i žádost o dodatečné povolení stavby, bylo ukončeno rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 14.11.2005. Toto nabylo právní moci dne 16.12.2005, čímž došlo k definitivnímu ukončení řízení. Ust. § 190 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. tedy nelze na obnovené řízení aplikovat, neboť se nejedná o dosud neukončené řízení o odstranění stavby zahájené v roce 2000. Povolením obnovy řízení došlo k obnovení původního řízení, kdy až do doby jeho pravomocného ukončení stále platí dosavadní rozhodnutí o odstranění stavby. Obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem určeným k nápravě skutkových nesprávností (viz rozsudek NSS ze dne 13.5.2010, č.j. 6 As 39/2009-74). Pokud dojde k povolení obnovy původního řízení, je vedeno fakticky nové řízení, při kterém se sice vychází z původní žádosti, správní orgán může využít podkladů původního rozhodnutí (viz § 102 odst. 6 správního řádu), ale rozhodující je skutkový a právní stav v době rozhodování (viz např. § 102 odst. 2, 6 a 7 správního řádu). Tento přístup ostatně odpovídá i jednomu ze základních právních principů, kdy pokud nestanoví zákon jinak, postupuje se podle právní úpravy platné a účinné v době rozhodování – příkladmo lze ocitovat nálezy Pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/01, který se sice vyslovil k postupu soudu v civilním a trestním procesu, nicméně jehož závěr lze plně použít analogicky pro postup soudu v soudním řízení správním („Pro oblast intertemporality v civilním i trestním procesu platí princip, dle něhož nestanoví-li zákon jinak, soud postupuje podle procesní úpravy platné a účinné v době rozhodování.“). Zákon v této věci jinak nestanoví, ust. § 190 odst. 3 nového stavebního zákona se z již vyložených důvodů na projednávanou věc nepoužije, tudíž soudu nezbyvá, než uzavřít, že stavební úřad a následně i žalovaný postupovaly podle právní úpravy, kterou nelze na danou věc použít. Namísto postupu dle zákona č. 183/2006 Sb. a k němu příslušejících prováděcích předpisů aplikovaly původní stavební zákon č. 50/1976 Sb., což mělo za následek, že žalované rozhodnutí neobsahuje důvody zjištěné v souladu se zákonem, tj. právně relevantní důvody pro dodatečné povolení stavby, když stavebním úřadem uvedené důvody se vztahují jen k dodatečnému povolení podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., nikoliv k dodatečnému povolení podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. Správní orgány správně zvolily, tedy zákonným způsobem, institut dodatečného povolení stavby, ovšem rozhodovací důvody opřely o skutečnosti zjištěné v rozporu se zákonem, když v obnoveném řízení zjišťovaly skutečnosti vymezené zákonem č. 50/1976 Sb., nikoliv zákonem č. 183/2006 Sb. Uvedená vada bránila přezkoumání žalovaného rozhodnutí v mezích druhého i třetího žalobních bodů, proto pro tuto vadu zahrnující nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) musel krajský soud žalované rozhodnutí zrušit a rozhodnout o vrácení věci žalovanému (§ 78 odst. 1 a 4 s.ř.s., § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), když žalovaný bude ve shodě s vysloveným právním názorem soudu dále postupovat v obnoveném řízení podle zákona č. 183/2006 Sb.

Jen na okraj pak soud k námitce neuvedení dat narození u účastníků řízení v rozhodnutích stavebního úřadu a žalovaného podotýká, že i v případě zjištění této vady rozhodnutí by se nejednalo o vadu takového charakteru, která by způsobila nezákonnost

rozhodnutí ve věci samé, zkrátila žalobce na jeho právech a tedy vedla sama o sobě ke zrušení napadeného rozhodnutí soudem.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl v řízení plně úspěšný a náleží mu tedy náhrada všech nákladů řízení před soudem důvodně vynaložených. Náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000,- Kč a z nákladů zastoupení advokátem, které se skládají z odměny za dva úkony právní služby po 2 100,- Kč za převzetí věci a podání žaloby, když odměnu za repliku soud nepovažoval v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. za důvodně vynaložený výdaj, neboť v této byly toliko zopakovány žalobní námítky (§ 9 odst. 3 písm. f), § 7 bod 5., § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky číslo 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), dvě paušální částky po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky) a 20% DPH, tj. 960,- Kč (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celkem tedy náhrada nákladů řízení činí 8 760,- Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Požadavek zástupkyně žalobce přiznat za jeden úkon právní služby odměnu v dvojnásobné výši, tedy v částce 4 200,- Kč, z důvodu časové náročnosti (§ 12 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) soud neshledal důvodným, když zástupkyně své tvrzení o časové náročnosti nijak nekonkretizovala ani nedoložila.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 20.3.2012

JUDr. Jan Dvořák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Andrea Pfeiferová